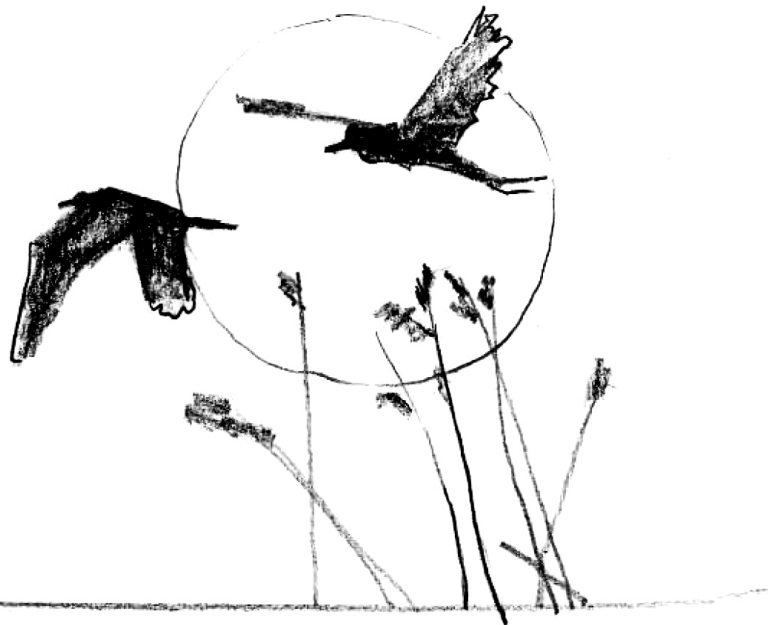


# “Chưa rời bến tục đã hoàng hôn”

Chí Thật



Minh họa: Cọ Trắng.

Hoàng hôn là khoảng thời gian mặt trời mới lặn, ánh sáng yếu ớt và mờ dần. Cảnh hoàng hôn đã là nguồn cảm hứng của bao thi sĩ, họa sĩ, nhạc sĩ, nhiếp ảnh gia để cảm tác những áng thơ bất hủ, vẽ nên những bức tranh sống động, sáng tác những bản nhạc du dương trầm bổng, ghi lại những bức ảnh độc đáo. Tất cả đã lưu lại cho đời nhiều tác phẩm nghệ thuật có giá trị.

Một năm có bốn mùa xuân, hạ, thu, đông biểu trưng cho bốn quy luật sinh, trưởng, thâu, tàng. Một đời người cũng thế, quần quanh trong vòng sanh, lão, bệnh, tử hay thành, trụ, hoại, diệt.

Mới thấy đầu xanh thoáng một chốc tóc ã điểm sương, báo hiệu quỹ thời gian dần cạn, tuổi đã xế chiều, bóng hoàng hôn của cuộc đời dần buông xuống...

## QUY LUẬT CUỘC ĐỜI

Đức Lý Giáo Tông dạy:

*“Trời tà lắm kẻ lắm bôn chôn,  
Có thấy chẳng ai vực hóa còn,  
Nếu chẳng biết mình nơi vị cũ,  
Chưa rời bến tục đã hoàng hôn.”*<sup>-1</sup>

Câu “Chưa rời bến tục đã hoàng hôn” hàm ý nói rằng chưa tới thời điểm “nợ trần thế ngày nay đã rảnh”, con người dù vẫn còn đang hiện hữu trên cõi đời này, nhưng đã cần cỗi theo quy luật, dày dặn phong trần, thậm chí già trước tuổi do áp lực của trăm công ngàn việc. Đối với người môn đệ của Đức Cao Đài, việc đời, việc đạo còn ngổn ngang, mấy mươi năm, gần ấy thời gian không đủ để giải quyết những nợ nần đã vay mượn trong nhiều kiếp quá khứ. Đạo nghiệp còn dang dở, sứ mạng tận độ Kỳ Ba còn đang canh cánh bên lòng, chí bình

---

1. Thiên Lý Đàn, 26-12 Bính Ngọ (05-02-1967).

sanh chưa thỏa, nợ tang bồng còn nặng trĩu đôi vai, ước vọng xây dựng đời thánh đức, hoài bão kiến tạo sự nghiệp đạo đức cho thế hệ tương lai và nhiều ước vọng tốt đẹp chưa thực hiện, chúng ta phải chịu chi phối trong vòng tứ khổ buộc ràng tẩm thân tứ đại, của lục đạo luân hồi...

Nhìn thấy tiến trình của muôn sự việc đã và đang diễn biến hằng ngày, hằng giờ trước mắt chúng ta, từ đó, hãy tích cực học tập và làm việc, không câu nệ việc đạo hay việc đời, miễn sao đem lại ích lợi thực tiễn cho cộng đồng, hoàn thành trách vụ được giao ở bất kỳ vai trò hay vị trí nào mà chúng ta đang đảm trách.

Voltaire <sup>2</sup> nói rằng: “Lao động làm cho ta xa được ba cái khó chịu lớn: sự buồn chán, điều xấu xa và nỗi túng quẫn.”

Đức Giáo Hoàng Jean Paul II viết: “Tương lai bắt đầu từ hôm nay, không phải ngày mai.”

Đức Cao Triều Phát dạy:

*“Cơ dịch biến hết xuân đến hạ,  
Hạ rồi thu, thu hóa lại đông,  
Khôn ngoan gây giống tạo dòng,  
Noi theo đạo lý tương đồng tương sanh.”* <sup>3</sup>

Cơ biến dịch của vũ trụ theo định luật tuần hoàn, bốn mùa tám tiết vắn xoay, ngày đêm tối sáng, chuyển luân nhựt

---

2. Bút hiệu của François-Marie Arouet, là một đại văn hào, tác giả, bình luận gia, nhà thần luận và triết gia người Pháp.

3. Ngọc Minh Đài, 30-10 Đinh Mùi (01-12-1967).

nguyệt, thời gian như thoi đưa không ngừng lại. Bánh xe tiến hóa vẫn lăn đều, Thiên cơ chuyển hóa đúng theo chu trình, vận hành không ngừng nghỉ. Con người phải biết nương theo đó, nắm bắt thời cơ, theo kịp thời vận để hoàn tất những phần việc của chính mình, ngõ hầu tiến hóa trên nấc thang của tạo hóa.

Đức Hưng Đạo Đại Vương dạy:

*“Thiên Địa âm dương giáp một vòng,  
Mới vừa xuân hạ đến thu đông,  
Hỡi chư hướng đạo trong dân Việt,  
Đã góp công gì với núi sông?”*

(...)

*Sông núi đang chờ kẻ sĩ phu,  
Chung tay lấp phẳng hố oan cừ,  
Tình thương đem rải cùng dân tộc,  
Cho vẹn đạo đời chí trượng phu.”<sup>4</sup>*

Tam nguơn chuyển vận, mật pháp đúng kỳ, thời gian không cho phép chúng ta trì hoãn, phải nhanh chóng bắt tay vào việc ngay. Tích cực tu học, nỗ lực hành đạo, đem hết khả năng, sẵn sàng phục vụ, hoằng pháp lợi sanh, vong kỷ vị tha, xả phú cầu bần, xả thân cầu đạo, góp phần khiêm tốn vào công cuộc cứu độ Kỳ Ba, đem tình thương Thượng Đế sưởi hâm ấm áp khắp trong muôn loài. Được như thế, mới không thẹn mặt ở cương vị tối linh trong vạn vật và đồng đẳng cùng tam

---

4. Minh Lý Thánh Hội, 03-01 Canh Tuất (08-02-1970).

tài, mới thỏa chí tang bồng của bậc trượng phu chí sĩ, của hàng liệt nữ anh thư.

## THỰC THI SỨ MẠNG

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

– “*Chư hiền lưỡng phái nên thận trọng với sứ mạng của mình, rồi đây lưới trược trần sẽ bủa tứ giăng, người khôn thì lo tu tâm luyện tánh, lập công bồi đức, để tránh khổ luân hồi; kẻ dại dẫn thân vào nơi vinh hoa mộng ảo, thì bị sa đọa tam đồ.*”<sup>-5</sup>

– “*Đã biết bao Thiên phong sứ mạng lúc thoát trần, hồn linh được Lão dắt dìu vào nơi non bồng động thắm để tu đơn luyện thuốc hầu ngày chứng quả để tranh nhau lập công cứu thế; vậy thì chư hiền lưỡng phái còn tiếc uống gì cuộc sống tạm mà không trọn lòng cho đủ công đức, hầu thoát cảnh lụy trần.*”<sup>-6</sup>

Trên đường thực thi sứ mạng không đơn giản, không trơn tru, không bằng phẳng, không thắm hoa... Người thọ lãnh sứ mạng phải chấp nhận những nghịch cảnh, phải đối mặt với nhiều nỗi khó khăn trong đời sống thường nhật, do tác động của ngoại cảnh, của thể thái nhân tình, của thị phi nhân ngã, của nghiệp quả bao đời...

Phải làm chủ lấy mình, rèn luyện nội tâm cho tinh toàn, cho đồng mãnh, ngõ hầu chống chọi với phong ba bão táp, với

---

5. Huòn Cung Đàn, 09-02 Tân Sửu (25-3-1961).

6. Huòn Cung Đàn, 09-02 Tân Sửu (25-3-1961).

những cơn giặc lòng dấy động không ngừng để tránh được trầm luân đọa lạc, khổ ải luân hồi bởi bả vinh hoa mồi phú quý...

Nhiều bậc Thiên phong sứ mạng lúc ly trần đã được các Đấng Thiêng Liêng dìu dắt vào nơi non bồng động thăm để tu luyện cho đủ công đức, chứng quả vô sanh, phục hồi nguyên vị, đủ thần lực ta bà cứu độ nhân sanh trong thời mạt hạ.

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

*“Người Thiên ân tín đồ của Thượng Đế phải hằng tĩnh tâm giác ngộ trên đường tu học, đừng thấy khó mà sợ thì mới nhận được cái khôn, đừng thấy nhơn tình tráo trở, thế sự đảo điên mà rộn ràng tâm tánh rồi lãng quên công phu công quả.”<sup>-7</sup>*

Thế thường bảo: “Cái khó bó cái khôn”. Nhưng Đức Như Ý khuyên chúng ta đừng thấy khó mà sợ thì mới nhận được cái khôn, thiết nghĩ rằng việc khó mà chúng ta làm được mới có giá trị miên viễn về mặt lịch sử và đạo đức. Song song đó, cũng đừng vì thấy sự tráo trở của thế thái nhân tình, hay điên đảo của thế sự mà tâm chúng ta bị động rồi trể tràng, xao lãng Tam công.

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

*“Đã dốc chí tu hành thì đừng câu nệ chỗ đức bạc tài sơ hay căn cơ còn non kém. Đạo gốc là ở lòng chí thành, chí kính, chí chánh, chí chơn. Từ chỗ thành kính chánh chơn thâm nhập lâu ngày vào lòng, người tu hành sẽ trở nên kiến tánh.”<sup>-8</sup>*

---

7. Vĩnh Nguyên Tự, 10-01 Đinh Tỵ (27-02-1977).

8. Ibid.

Đức Cao Triều Tiên Bối đã từng để lời khuyên bảo cho hàng ngũ thế hệ tiếp nối: *“Những mặc cảm tự ti sẽ nhận chìm sự tiến bộ của các em”*. Trùng với Thánh ý của Đức Như Ý: tự cho rằng mình tài sơ đức bạc, căn cơ kém cỏi không bằng ai, làm sao đầy đủ tâm hạnh đức tài gánh vác sứ mạng trong đại, nếu nghĩ như vậy là đúng theo lời Đức Giáo Tông ưu tư cho chúng ta: chưa rời bến tục đã hoang hôn hay chưa đánh mà đã sợ thua, chưa làm mà đã thất bại từ trong tâm não.

Dân tộc Việt tự hào với truyền thống dựng nước của các vua Hùng và giữ nước của nhiều thế hệ tiền nhân, những bậc liệt quốc công thần trải qua các triều đại: Đinh, Lê, Lý, Trần... và cho đến ngày thống nhất đất nước, non sông liền một dải.

Những trang sử hồng còn đậm nét son với ba lần đại thắng quân Mông Nguyên của quân dân Đại Việt thời bấy giờ. Thế giặc như sức nước vỡ bờ, nhưng ý chí quật cường, tinh thần yêu nước cao độ, sự đồng tâm hiệp lực, chung sức chung lòng, trên dưới một dạ... đã làm cho giặc khiếp vía kinh hoàng, chúng ta thắng nhờ sự đoàn kết nhất tâm của toàn quân toàn dân và đã lưu lại cho đời trang sử hào hùng đầy thuyết phục.

Nhìn lại đạo nghiệp của chúng ta trong quá khứ, ở hiện tại và hướng về tương lai. Chư Tiên Khai Đại Đạo, chư tiên bối các thánh sở, chư tiên nhiệm Cơ Quan, đã noi theo các bậc tiền nhân, hy sinh tư hữu dốc trọn lòng cho đại cuộc, mặc dầu trải qua nhiều thăng trầm của thế đạo tình đời vẫn một lòng

một dạ, chấp nhận khó khăn để thực hiện cho kỳ được mục tiêu mà Đức Thượng Đế Cao Đài đã vạch ra trong Kỳ Ba phổ độ là đắp xây nền tảng đạo đức cho dân tộc Việt nói riêng và cho nhân loại toàn cầu nói chung.

Là hàng ngũ kế thừa, chúng ta tiếp tục gìn giữ và phát huy đạo nghiệp của những thế hệ đi trước, phải chuyên cần tu tập, chú tâm trau dồi hạnh đức, sửa chữa những sai lầm, từng bước chế ngự tam độc, chánh tín trên đường hành đạo, cẩn hạnh, cẩn ngôn trong việc đối nhân xử thế, dùng lời hay ý đẹp trong việc giao tế, lỡ lầm lỗi phải ăn năn chịu thiệt và thật lòng sám hối, thực hành vô ngã kiêu.

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

*“... Cần tu tập hằng ngày về đạo tâm, về đức hạnh không giây phút nào quên. Dầu lỗi nhỏ chớ làm, lỡ lầm phải ăn năn, đừng tái phạm. Gặp lợi dầu lớn nhỏ chớ tham để không sanh lòng buồn vui được mất. Biết nẻo tà là muôn ngàn sai quấy, tội nghiệp vương mang thì hành động và ngôn ngữ phải dặt dè, hãy xa lánh. Có lẽ bước, sớm giác ngộ quay về.*

*Hằng xét lòng khi nổi tánh tham sân. Hãy tự cảnh giác mà quyết tâm cải hối. Khi sanh lòng ích kỷ hãy nhớ đến hạnh bác ái vị tha. Khi ham mê rượu trà thì nhớ đến điều xấu hổ bê tha mà chừa bỏ. Khi lòng sanh hẹp hòi chấp nhứt phải nhớ lại người tu hành đức độ khoan dung. Khi tánh tật đố nổi lên thì phải nhớ lại pháp quyền vô tư mà tự kiểm.”<sup>9</sup>*

---

9. Vĩnh Nguyên Tự, 10-01 Đinh Tỵ (27-02-1977).



Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn dạy:

*“Nước có đục trong, lòng chớ bợn,  
Mây còn tan hợp, chí đừng phân.”*<sup>-10</sup>

### CƠ HỘI TỐT NHẤT

Chư Tiên Khai Đại Đạo dạy:

*“Không có cơ hội nào bằng cơ hội này, người tu hành chân chính sẽ thực hiện được cái Đạo tự hữu nơi mình trong sứ mạng Thiên ân. Mất mát vì lợi danh chưa phải là khổ, suốt ngày chật vật vì sự sống chưa phải là khổ, mà những kẻ để thiên chân mờ lấp, tục tánh biến sanh, có ngã có nhân, có oan có trái, sống một cuộc sống tương tàn vì lợi vì danh, sống cuộc sống câu thúc kiềm tỏa bởi tiền bạc tình thức, chết đi lại luân hồi mãi mãi mà không thực hiện được sứ mạng Thiên ân, đó mới là cái khổ bất diệt.”*<sup>-11</sup>

Đại ân xá Kỳ Ba là cơ hội hy hữu ngàn năm, có một không hai. Trong toàn bộ kinh Dịch, Thánh nhân chú trọng nhất một chữ “THỜI”. Chúng ta nhắc nhở cho nhau thời này là thời của Trời, là Đấng toàn tri toàn năng chủ quản vũ trụ, chủ sử muôn loài vạn vật, làm chủ cả chư Thần Thánh Tiên Phật.

Chính Đức Thượng Đế chọn Thánh địa Nam bang để gieo hạt giống Cao Đài đầu tiên, và giao trách nhiệm cho dân tộc Việt là những sứ đồ tiên phong, là những người chăm sóc mảnh vườn mẫu để cho hạt giống Đạo ngày càng phát triển

---

10. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 01-01 Bính Thìn (30-10-1976).

11. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 15-10 Kỷ Mùi (04-12-1979).

sâu rộng cùng khắp mọi nơi đúng theo Thánh ý Thiên cơ tuần hườn dĩ định.

Muốn thực hiện được những mục tiêu đã định, những người được chọn phải xem tiền tài như phấn thổ, công danh như mây bay, phú quý như ngựa qua cửa sổ. Những thành bại trong kiếp sống hữu hạn, trong đời sống hậu thiên đối đãi, chẳng qua là duyên nghiệp của mỗi người, chỉ trong nhất thời mà thôi; sông có khúc người có lúc, không ai giàu ba họ, chẳng ai khó ba đời.

Người xưa bảo: “Tiểu bất nhân, tất loạn đại mưu.”

Thánh giáo Cao Đài viết:

*“Sá gì chút nghiệp côn con,*

*Mà không xây dựng nước non thanh bình.”*

Chư Tiên Khai Đại Đạo dạy:

*“Thế nên, nếu các em không nhắc nhở tảng đá ngàn cân, cũng đừng quên nhặt hòn sỏi nhỏ ném vào hố sâu ngăn cách giữa người và người, giữa người và ta.*

*Trong một tổ chức, một cơ quan với sứ mạng đã được đặt để từ Thượng Đế Chí Tôn, các em hãy thương yêu nhau, hãy tin cậy lẫn nhau, dầu cho đến ngày pháp nạn mà các em vẫn hòa hợp thành một khối tình thiêng liêng thì cũng đã hóa giải được rồi. Ngược lại, các em sẽ tự phá sản trước ngày pháp nạn.”*<sup>- 12</sup>

Lời gởi gắm của Chư Tiên Khai Đại Đạo ví như một hồi chuông thức tỉnh hàng ngũ thế hệ kế thừa, hãy ý thức bổn

---

12. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 15-10 Kỷ Mùi (04-12-1979)

phận của người được tiếp nối, được đặt để sứ mạng trọng đại. Thế nên, cần phải có sự đồng tâm hợp lực của nhiều bàn tay khéo léo, nhiều khối óc tinh vi, ngõ hầu tạo nên một sức mạnh tinh thần vạn năng, mới hy vọng nâng nổi những khổ nạn của chúng sanh, là những khối cộng nghiệp trĩu nặng trong thời mạt hạ.

Có hàng vạn tổ chức đang hình thành và phát triển trên hành tinh chúng ta đang hiện hữu, nhưng có mấy tổ chức trong hàng vạn tổ chức ấy được Đức Thượng Đế tin tưởng và đặt để?

Một hồng ân hy hữu cho tổ chức của tập thể các cấp nhân viên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, đó là được sự tin yêu của Đức Chí Tôn Thượng Đế, đã ban ơn thành lập Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý – tiền thân của Cơ Quan hiện nay. Ngài không đòi hỏi ở tập thể chúng ta những gì vượt quá khả năng, chỉ khuyên nhủ chúng ta từng bước tập làm theo tình tạo hóa, tập sống theo đức háo sanh giống như Ngài, để cho tất cả nhân loại trên toàn cầu: lấp hố sâu ngăn cách, xóa vách ngăn dị biệt, hóa giải mọi hận thù... để cùng được sống trong cảnh thái bình an lạc. Được như thế, cõi trần gian không còn là sông mê bể khổ, mà là thiên đàng tại thế, niết bàn tại đây.

## TUYỂN CHỌN NGUYÊN NHÂN

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

*“Người tu hành giữa thời buổi này, là một thí sinh tuyển*

*chọn, là một nguyên nhân thượng giới lâm phạm mới đạt đến thành công đắc quả. Nhược bằng tâm tánh còn muội mê say đắm cõi hồng trần danh vị lợi quyền ắt bị nhờn đục kéo lôi, phải sa đọa chốn trần la để cuối cùng chịu luân hồi quả nghiệp.” - 13*

Hữu duyên gặp Tam Kỳ Phổ độ, lời tiên tri năm nào nay trở thành hiện thực. Không những thế, thể theo lời dạy của Đức Như Ý, người tu hành giữa thời buổi này đã được tuyển chọn, lại là những nguyên nhân tá trần thực thi trọng trách của một sứ đồ của Đức Thượng Đế. Sau khi hoàn thành sứ mạng sẽ phản hồi Thiên cung, cao thăng đạo quả. Ví bằng tâm tánh vô minh, đắm say trần cấu, quyến luyến lợi danh, vương vấn tình đời, dẫn đến không chu toàn bốn phận được phó thác, với nhờn sanh, với Đạo, phải nhận lấy hậu quả do chính mình tự tạo.

Trong tinh thần đó Đức Vân Hương Thánh Mẫu để lời nhắc nhở:

*“Cái vốn liếng tự hữu đã đánh mất, còn lại những gì đều là vay mượn bám víu cầu may mà chính con người cũng chưa hay biết. Con người đã hoàn toàn sụp đổ vào vực thẳm của danh lợi tình tiền. Đến những hàng có sứ mạng thế Thiên hoằng hóa cũng bị lâm vấp vào vọng ngã mà sai đường lạc lối không trọn phận đối với Chí Tôn Thượng Đế.” - 14*

---

13. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 20-3 Canh Tuất (25-4-1970).

14. Chơn Lý Đàn, 01-4 nhuận Giáp Dần (22-5-1974).

## BÁN ĐỒ NHI PHỄ

Đức Thánh Trần Hưng Đạo dạy:

*“Người mới học đạo, nghe được lẽ phải, thấy đời tối tăm, muốn nháy ra tuyên truyền cổ động. Song giới hạnh chưa tròn, pháp tu chưa chứng, đức độ còn non, dầu có làm việc đó là phải, nhưng cũng chẳng đủ đến đâu, mà gặp hoàn cảnh lại còn làm cho mất thể hư danh của đạo pháp.” -<sup>15</sup>*

Không ai biết rõ mình bằng chính mình, phải tự biết tâm đức trí năng, pháp tu, hạnh đạo của mình đang ở cấp độ nào, nhận công quả vừa đúng với thực lực sẵn có, đừng vượt quá giới hạn để rồi không chỉ nhận lấy thất bại mà còn làm ảnh hưởng đến danh Thầy, danh Đạo. Từ đó, không làm chủ được bản tâm, vui buồn không đúng lúc, phóng túng theo tình đời, buông lung theo bản ngã, bị vật dục sở tế, khí bám sở cầu, kết cuộc hư thân mất đạo, bán đồ nhi phễ. Đúng theo lời dạy của Đức Thánh Trần:

*“Khi không đáng vui cũng vui, khi không đáng buồn cũng buồn, chẳng chủ được tâm, phóng túng buông lung, lại ngã gục trước bao nhiêu cạm đời, nghiêng ngã theo thói đời mà hư thân mất đạo.” -<sup>16</sup>*

Có thơ rằng:

*“Mặt trời đã khuất non Đoài,*

---

15. Châu Dịch Huyền Nghĩa, quyển 2, 2016, tr. 369.

16. Sđd, tr.372.

*Sớm không lo liệu, thờ dài làm chi!” -<sup>17</sup>*

## GIỮ VỮNG LẬP TRƯỜNG

Chúng ta đang sống trong thế giới nhị nguyên đối đãi, buồn vui giận hờn, thương ghét hơn thua, thị phi đố kỵ... Bên cạnh đó, con người bị câu thúc bởi danh lợi, ràng buộc nhau bởi uy quyền thế lực. Người tu hành chơn chánh, giữ vững lập trường thuần chơn vô ngã, vô tư vô ưu, thần thái thông dong, tự do tự tại, không bị tác động của ngoại cảnh làm thay đổi diện mạo của bậc chơn tu, vấn đề then chốt này đã được Đức Quan Âm Bồ Tát để lời dạy:

*“Không vì thương mà tha thiết ngọt ngào, không vì ghét mà thị phi biếm nhẽ. Lời thốt ra nên người nên bạn, nên nước, nên nhà. Lời thốt ra kẻ yêu người chuộng để thực hiện đức độ của người tu, tác phong cho đúng đạo lý. Không vì chốn quyền môn mà bái quy, không vì lợi lộc mà cầu xin, không vì uy quyền mà khép nép, người tu hành vẫn ung dung thư thả, vui không hiện trên sắc diện, giận không thay đổi nét nhìn, những cảnh sắc hay hiện tượng bên ngoài không làm cho tác phong bị chế ngự.” -<sup>18</sup>*

Các trọng điểm nêu trên: Cơ hội tốt nhất, tuyển chọn nguyên nhân, giữ vững lập trường là những trọng điểm giúp chúng ta hoàn thành sứ mạng.

---

17. Sđd, tr.372.

18. Chơn Lý Đàn, 01-4 nhuận Giáp Dần (22-5-1974).

# HOÀN THÀNH SỨ MẠNG

Đức Cao Triều Phát dạy:

*“Về đường lối cơ cấu phát triển điều hành sinh lực quang năng phải cần đến các cấp chức vụ nhân viên phát huy và đảm trách. Có như vậy, đạo sự mới có cơ hoằng pháp. Chư đệ nên lưu ý. Hiểu lời Thánh giáo sai lầm cũng gây nhiều trở ngại cho Cơ Quan không ít. Muốn hoàn thành sứ mạng không chỉ nhờ ở hình thức tổ chức nguy nga, mà cần ở những người làm nên việc, những hàng trí tri tâm đạo dám cùng hy sinh tận tụy chết sống bên nhau mới có cơ hoằng đạo.”*<sup>-19</sup>

Như vậy, muốn hoàn thành sứ mạng phải hội đủ các tố chất của bậc Thiên ân hướng đạo mà Đức Cao Triều Tiên Bối vừa dẫn ra:

- Phát triển điều hành sinh lực quang năng.
- Cần nhân viên phát huy và đảm trách.
- Hiểu đúng lời Thánh giáo.
- Cần ở những người làm nên việc.
- Dám cùng hy sinh tận tụy chết sống.

Liệt kê ra như vậy để chúng ta ý thức được trách nhiệm, thấy được từng việc làm cụ thể, để từng bước tiến hành đúng theo Thánh ý. Từ đó, là những điều kiện tốt để chúng ta hoằng dương chánh pháp, hoằng đạo lợi sanh.

Trên đường hoằng giáo với ước nguyện đem lại những gì tốt

---

19. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-10 Kỷ Mùi (04-12-1979).

đẹp và hữu ích cho đời, cho đạo. Thế nhưng, có khi vô tình quên đi cái bản ngã đang ẩn tàng trong tiềm thức, nó thoát ẩn thoát hiện tùy theo các trạng thái vui buồn, thành bại của chúng ta.

Đức Vạn Hạnh Thiền Sư có nhận xét:

*“Vui thì hăng hái gia công,  
Buồn thì phế phận giữa dòng buông trôi.”*<sup>- 20</sup>

Chính cái ta trong mỗi người lại là tác nhân nhận chìm những ước vọng cao đẹp, những lý tưởng cao quý của chính mình.

Đức Lý Giáo Tông dạy:

*“Đời chẳng nên đời cho ích chúng,  
Đạo không nên đạo để dân nhờ.  
Cái ta còn nặng trong tư kỷ,  
E lại hoài công vạn ước mơ.”*<sup>- 21</sup>

## LỜI KẾT

- Tuổi đời có hạn, không biết chúng ta sẽ ra đi lúc nào, những gì làm được hôm nay đừng để ngày mai.
- Thực hiện ngay những chương trình kế hoạch đã định sẵn.
- Đừng lãng phí thời gian vào những việc vô bổ.
- Mạnh dạn giao việc cho thế hệ kế thừa khi chúng ta còn khỏe mạnh, sáng suốt
- Bình thản trước mọi việc sẽ đến với chúng ta bất cứ lúc nào.

---

20. Minh Lý Thánh Hội, 01-11 Tân Hợi (18-12-1971).

21. Tây Thành Thánh Thất, 14-3 Canh Tuất (18-4-1970).